

# De la Gran Recessió al Gran Recapte

**J**a han passat les festes nadalenques, que deixen sempre un sabor agredolç. Ens obliguen a estar contents, feliços i sobretot a consumir, mentre que, per a les persones i famílies que passen penúries, absències i solituds, aquestes festes són dies d'una gran tristor. Per pal·liar aquestes situacions s'han fet tradicionalment reculls d'aliments i de joguines i altres iniciatives, com dinars de Nadal col·lectius o visites a les persones malaltes o soles.

Enguany, per fer front a la pobresa generada per la Gran Recessió, que està atacant amb força i crueltat la societat, s'ha organitzat el Gran Recapte, promogut, com en edicions anteriors, per la Fundació Banc d'Aliments i amb la participació entusiasta d'un gran nombre de voluntaris i la col·laboració de les cadenes de distribució i altres entitats, i entre tots s'ha aconseguit recollir grans quantitats de menjar. A Girona, per exemple, es varen superar de llarg les 350 tones. Realment, l'organització, la participació i la solidaritat mostrada han estat impressionants, i així ha estat difosa pels mitjans. No obstant això, també ha creat contradiccions entre la ciutadania, que es formula preguntes complexes i inquietants: en un Estat social, no són les administracions públiques les que haurien de garantir el mínim vital als ciutadans? Els impostos no tenen una finalitat redistributiva? Per què hi ha diners per a la banca i no per als pobres? No estem tornant a la caritat

## Fundació Privada Banc dels Aliments

El Banc dels Aliments és una fundació benèfica privada, independent i sense ànim de lucre, que té com a objectiu lluitar contra la fam, evitar que els aliments consumibles però no comercialitzables siguin destruïts i, finalment, fer-los arribar a les persones més necessitades del nostre entorn més immediat. Això es du a terme gràcies al treball de més de 140 persones, la gran majoria voluntàries.

[http://www.bancdelsaliments.org/ca/el\\_banc\\_dels\\_aliments/](http://www.bancdelsaliments.org/ca/el_banc_dels_aliments/)

Fundació Privada Banc dels Aliments de les comarques de Girona: <http://www.bancdelsalimentsgirona.org/>



marc vicens

i acceptant el debilitament del drets socials? Si l'administració pública no se'n fa responsable, està bé que la societat s'organitzi per cobrir aquestes necessitats bàsiques? No seria més útil lluitar per exigir que es compleixi l'obligació d'atendre les persones necessitades? Potser cal fer ambdues accions al mateix temps i que la societat s'impliqui i sigui solidaria?...

Reflexionant sobre aquestes qüestions, recordava que en el segle XIV Francesc Eiximenis ja propugnava la intervenció pública i l'organització de les actuacions per atendre les persones necessitades, quan assenyalava, al *Dotzè Llibre del Crestià*, que «los rectors de la comunitat deuen haver ací ull obert que no lleixen mendicar ne haver hom indigent sinó aquells de qui saben que són vers pobres de fet e han manifesta necessitat» i, al mateix temps, proposava la participació ciutadana i l'ajuda mútua, establint que «tots los membres deuen al cos ajudar, així cascun hom de la comunitat deu ésser profitós a aquella per tal que la comunitat estiga pus ordenadament e pus segura...». Un altre polític gironí, Quim Brugué —que a final de l'any passat va presentar a Girona *És la política, idiotes!*, el seu darrer llibre, on reivindica el paper de la política enfront de l'economia i dels mercats—, també es refereix a les responsabilitats públiques i a les contradiccions que es poden produir quan «...la política [...] no només serveix per imaginar mons millors, sinó que també es troba en un fangar del tot terrenal», i ressalta, així mateix, la necessitat de l'aportació cívica i de generar projectes col·lectius, perquè «la política [...] implica que tots ens hem d'involucrar en les decisions col·lectives, però també que aquestes decisions, finalment, no han de respondre a la nostra preferència personal...».

Com podem constatar, es tracta de qüestions antigues sobre les quals fa molts anys que donem voltes, però en moments de crisi com aquests s'accentuen les contradiccions i ens exigeixen reflexionar i redefinir les responsabilitats públiques i privades.